

Gunnar Fog-Petersen: Paa mit Partis Vegne kan jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse. Jeg vil gerne benytte det som Udgangspunkt for en Forespørgsel til Ministeren. Jeg vil gerne spørge, om jeg ikke har Ret i den Formodning, at mange af de Broer, der er blevet bygget over Jernbanerne paa Steder, hvor man har afskaffet de gamle Ledvogterhuse, er for smalle under Hensyn til den stærkt voksende Automobiltrafik. Det skulde jo nødvendig være saaledes, at man af Sparsommelighedshensyn i disse Aar byggede Overkørslerne over vore Jernbaner saa smalle, at de vil komme til at lægge Vanskeligheder i Vejen for den Trafik — særlig med store Lastautomobiler —, som man kan forudse vil finde Sted om ikke mange Aar. Flere Steder er disse Overkørsler saaledes, at man kan forudse et Møde af saadanne Vogne paa Broen, idet man, naar man kommer fra den ene Side, ikke kan se, om der kommer andre Køretøjer fra den anden Side.

I Folketingsudvalgets Betænkning staar der, at Udvalget henstiller til Ministeren for offentlige Arbejder at undersøge, om Forordningen af 5. Marts 1845 stadig kan anses for tidssvarende. Jeg synes, det er en noget besynderlig Henstilling. Egentlig indeholder den jo fra alle fire Partiers Side et Mistillidsyotum til Ministeren, hvad jeg ganske vist ikke tror har været Meningen; Hensigten har maaske snarere været den modsatte, hvad den specielle Sag angaar. Det er ikke noget, man kan henstille til en Minister at undersøge, om en saadan Forordning er tidssvarende, for det er jo en Pligt, Ministeren har, hver Gang denne Forordning bruges, og selvfølgelig er det blevet undersøgt, hver Gang baade den nuværende Minister og hans Forgængere har brugt Forordningen. Jeg kan ikke tro, der kan komme noget som helst Resultat ud af at sige, at nu undersøger vi pludselig, om en Forordning, der er blevet brugt Gang paa Gang, Aar efter Aar, er tidssvarende — den har i hvert Fald været det hidtil.

Ministeren for offentlige Arbejder (Slebsager): Det Spørgsmaal, der blev rettet til mig af den ærede sidste Taler, som mente, at adskillige af de Broer over Jernbanelinier, der er blevet bygget i de senere Aar, er for smalle, særlig under Hensyn til Automobiltrafikken, kan jeg besvare med at sige, at jeg tror, de i adskillige Tilfælde er for smalle; men Forholdet er det, at adskillige af dem er byg-

get paa et Tidspunkt, da man ikke kunde skønne, at den Automobiltrafik, der efterhaanden har udviklet sig paa Vejene, vilde blive saa stor. Netop med Henblik herpaa blev der for et Aarstid siden nedsat et Udvalg af sagkyndige til at undersøge disse Forhold, et Udvalg, hvor ogsaa de kommunale Myndigheder gennem Amsraadsforeningen, de samvirkende Sogneraadsforeninger og Vejinspektører var repræsenteret. Dette Udvalg, det saakaldte Krydsningsudvalg, har netop i disse Dage afsluttet sit Arbejde og afgivet Betænkning. Derigennem vil man naa til Regler, hvorigennem disse Forhold ordnes paa en Maade, som er betydeligt mere overensstemmende med den nuværende Vejtrafik, end det hidtil har været Tilfældet. Men jeg vil gerne benytte Lejligheden til at sige, at jeg anser det for overordentlig vigtigt, at vi faar disse Forhold ordnet saa praktisk og saa godt som muligt baade for de vejfarende og Banerne.

Dernæst vil jeg gerne takke det ærede 14de landstingsvalgte Medlem (Tvede) for hans Udtalelser om Forordningen af 5. Marts 1845. Der er ikke et Ord deri, jeg ikke kunde underskrive. De Synspunkter, det ærede Medlem fremførte, har jeg gentagne Gange gjort mig til Talsmand for, naar Forordningen af 5. Marts 1845 er blevet angrebet. Det er rigtigt, at det er en gammel Lov, næsten 80 Aar gammel, men derudfra at slutte, at den ikke skulde passe i alt væsentligt til Nutidens Forhold, er ikke rigtigt, thi naar den har kunnet bestaa uændret gennem en saadan Aarrække, ligger deri temmelig sikkert, at den har været affattet med en ganske overordentlig Omsigt.

Det ærede 12te Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) sagde, at han kunde ikke rigtig forstaa Henstillingen fra Folketingets Udvalg til Ministeren, og at Henstillingen egentlig kunde være Udtryk for Mistillid til Ministeren, hvilket han dog mente ikke var Tilfældet. Deri tror jeg, det ærede Medlem har Ret, for hvis Udvalget havde krævet, at dette Forhold skulde undersøges i en Kommission, vilde jeg ikke være gaaet med til det, men jeg vil altid, naar Rigsdagen, Folketinget eller Landstinget, ønsker et Forhold undersøgt, lade det undersøge gennem Ministeriets Embedsmænd. Naar man fra nogen Side nærer Tvivl om, at alt er, som det bør være, bør Administrationen, selv om man ikke mener, at der er noget i Vejen, altid være villig og rede til at søge Forholdet undersøgt for ogsaa udadtil at skabe den